

til 31. marts 1961 — i hovedstadsområdet dog 31. marts 1962 — højst 1 år.

De kommuner, som omfattes af de nævnte områder, er angivet i paragraffen.

I sin oprindelige form var overgangsordningen begrænset til hovedstadsområdet og tiden til 31. marts 1961.

Lovforslaget indeholdt oprindeligt en bestemmelse, hvorefter boliganvisningsudvalget kunne pålægge en udlejer at tåle gennemførelsen af *bytning af lejligheder* i tilfælde, hvor han ikke på grundlag af den nye lejers forhold eller andre særlige omstændigheder havde rimelig grund til at modsætte sig bytningen.

Under hensyn til de stærke indvendinger, der fremkom fra venstres og konservativ side, udgik bestemmelsen under behandlingen i folketinget.

Bestemmelserne i kapitel XXII (§§ 149-158) svarer med enkelte ændringer til de hidtidige regler om *sammenlægning af beboelseslejligheder m. v.*

Reglerne om *enliges adgang til at opnå selvstændig lejlighed* og reglerne om adgang til at *fremleje* er på enkelte punkter lempet, og der gives kommunalbestyrelsen adgang til at lade kapitlets bestemmelser *ophøre med at have gyldighed* enten straks eller til et nærmere fastsat tidspunkt.

*Fjerde afsnit. Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser.* (§§ 159-161).

Foruden visse overgangsbestemmelser, hvorom der henvises til loven, indeholder afsnittet bestemmelse om, at loven *træder i kraft den 1. april 1959*. Beslutning i henhold til § 106, stk. 2, kan dog træffes af kommunalbestyrelsen, når loven er stadfæstet, således at beslutningen kan få virkning fra 1. april 1959. *Krav om lejeforhøjelse* i henhold til §§ 113 og 114 skal fremsættes *inden 15. januar* (oprindeligt foreslået 1. januar) 1959 for at få *virkning fra 1. april 1959*.

*Lovens gyldighed ophører med udgangen af marts måned 1964*, for så vidt den enkelte bestemmelse ikke ifølge sit indhold måtte have en længere gyldighedstid.

Lovforslaget behandledes som nævnt i folketinget sammen med forslagene til de i indledningen omtalte 4 love og må ses i sammenhæng med disse.